

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 13C/140/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815202785
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815202785.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: APS FUND ALPHA, uzavřený investiční fond, a.s., so sídlom Celetná 988/38, 110 00 Praha, Česká republika, IČO: 001596039, právne zast. JÁNSKÝ & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Štúrova 13, 949 01 Nitra, IČO: 47249650, korešpondenčná adresa: Trnavská cesta 50, 821 02 Bratislava, proti žalovanej: L. V. (Q. U.), S.. XX.XX.XXXX, M. Z. XXX/XX, XXX XX A. S. N., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou X. J., Q. J. V. W. S. N., o zaplatenie 211,50 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 102,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 40,54 eur od 26.05.2012 do zaplatenia a zo sumy 23,42 eur od 26.06.2012 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 38,06 eur od 26.07.2012 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Čo do zvyšku žalobu z a m i e t a.

Žiadny z účastníkov n e m á na náhradu trov právo.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 211,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% p.a. zo sumy 40,54 eur od 26.05.2012 do zaplatenia, zo sumy 23,42 eur od 26.06.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 77,66 eur od 26.07.2012 do zaplatenia, zo sumy 3,50 eur od 26.08.2012 do zaplatenia, zo sumy 66,38 eur od 26.08.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 24.01.2012 uzatvorili spoločnosť Slovak Telekom a.s. a žalovaná Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, podľa ustanovenia zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, ktorej neoddeliteľnú súčasť tvorí dodatok zo dňa XX.XX.XXXX. Predmetom zmluvy bol okrem iného aj záväzok spoločnosti Slovak Telekom, a.s. poskytovať žalovanej program služieb uvedený v zmluve, resp. v jej dodatkoch a záväzok žalovanej riadne a včas platiť cenu služieb podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou, všeobecnými podmienkami a cenníkom služieb. Spoločnosť Slovak Telekom, a.s. na základe zmluvy, resp. dodatkov k nej vyúčtovala žalovanej pohľadávky v celkovej výške 211,50 eur a to konkrétne dlžnú sumu 66,38 eur faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, so splatnosťou 25.08.2013, sumu 77,66 eur faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, so splatnosťou 25.07.2012, sumu 3,50 eur faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, so splatnosťou 25.08.2012, sumu 23,42 eur faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, so splatnosťou 25.06.2012, sumu 40,54 eur faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, so splatnosťou 25.05.2012. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 09.06.2014 postúpila spoločnosť Slovak Telekom, a.s. ako postupca vyššie uvedené pohľadávky v celkovej výške 211,50 eur spolu s príslušenstvom evidované voči žalovanej. Postúpenie pohľadávok oznámila spoločnosť Slovak Telekom, a.s. žalovanej listom zo dňa 01.07.2014. Nakoľko sa žalovaná

dostala s úhradou vyššie opísaných pohľadávok do omeškania, žalobca sa domáha zaplatenia úrokov z omeškania vyplývajúcich z predpisov občianskeho práva.

Súd vykonal šetrenie pobytu žalovanej a keďže nezistil iný jej pobyt, uznesením zo dňa 15.02.2016, č. k. 13C/140/2015-72 jej ustanovil opatrovníčku na zastupovanie v konaní. Súd súčasne zistil, že počas manželstva žalovaná používala priezvisko U..

Opatrovníčka žalovanej sa k žalobe nevyjadрила.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, zmluvou o poskytovaní verejných služieb, dodatkom k zmluve o poskytovaní verejných služieb, faktúrami spolu s podrobnými výpismi, zmluvou o postúpení pohľadávok, protokolom o odovzdaní konkrétnych postupovaných pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky, Cenníkom pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telekom, a.s., Všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom mobilnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a.s. a zistil nasledujúci skutkový stav:

Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 24.01.2012 uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu ako podnikom a žalovanou ako účastníkom, fyzickou osobou nepodnikateľom zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov vyplýva, že predmetom zmluvy bol program služieb Študentský paušál.

Žalovaná vyhlásila, že sa zoznámila so Všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej telefónnej siete Podniku, s osobitnými podmienkami služieb, ak ich podnik vydal pre služby, ktoré požaduje aktívovať a Cenníkom ktoré sa ako neoddeliteľné súčasti tejto zmluvy zaviazal dodržiavať. Svojim podpisom potvrdila prevzatie Všeobecných podmienok, osobitných podmienok, Cenníka a vyššie špecifikovanej SIM karty.

Podľa bodu 1 dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 24.01.2012 jeho predmetom bola aktivácia programu služieb uvedeného v tabuľke č. 1 dodatku (písm. a) dodatku), záväzok účastníka riadne a včas platiť cenu za zriadenie a poskytovanie služieb podniku podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou, dodatkom, všeobecnými podmienkami a cenníkom (písm. b) dodatku).

Účastník sa zaväzuje, že po dobu 24 mesiacov nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konania, na základe ktorého by Podniku vzniklo právo zrušiť Zmluvu odstúpením od nej alebo právo vypovedať Zmluvu z dôvodov porušenia povinnosti zo strany Účastníka; za žiadosť o vypojenie SIM karty z prevádzky sa pritom považuje najmä výpoveď Zmluvy zo strany Účastníka, žiadosť o jej vypojenie v prípade straty alebo krádeže SIM karty, ako aj odstúpenie Účastníka od Zmluvy z iného dôvodu, než je porušenie povinnosti na strane Podniku. Účastník zároveň berie na vedomie, že v prípade porušenia dojednaného v predchádzajúcej vete je v súlade s týmto bodom dodatku povinný uhradiť zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto dodatku (bod 2. Dodatku).

Podľa bodu 4 Dodatku v prípade porušenia záväzku účastníka uvedeného v bode 1 písm. b) tohto Dodatku, v dôsledku čoho dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku.

Z tabuľky č. 1 dodatku súd zistil, že dĺžka viazanosti bola dohodnutá na 24 mesiacov a suma zmluvnej pokuty vo výške 33,19 eur.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.05.2012 s dátumom splatnosti 25.05.2012 na sumu 40,54 eur, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.06.2012 s dátumom splatnosti 25.06.2012 na sumu 23,42 eur, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.07.2012 s dátumom splatnosti 25.07.2012 na sumu 77,66 eur, č. XXXXXXXXXXXX C. dňa 07.08.2012 s dátumom splatnosti 25.08.2012 na sumu 3,50 eur, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.08.2013 s dátumom splatnosti 25.08.2013 na sumu 66,38 eur, predstavujúcu zmluvnú pokutu.

Oznámením o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 01.07.2014 právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil postúpenie pohľadávky vo výške 211,50 eur s príslušenstvom na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.06.2014.

V zmysle bodu 2, časť I. Všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom mobilnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a.s.(ďalej len Všeobecné podmienky), tieto všeobecné podmienky vydané podnikom podľa § 44 ods. 1 Zákona upravujú vzájomné práva a povinnosti medzi podnikom ako poskytovateľom elektronických komunikačných služieb poskytovaných prostredníctvom mobilnej siete a osobami, ktoré sú účastníkmi týchto služieb.

Podľa čl. 1. bod 13, časť III. Všeobecných podmienok, práva a povinnosti podniku a účastníka založené zmluvou sa budú riadiť podmienkami dojednanými v zmluve (vrátane jej zmien a dodatkov), platným Cenníkom, Osobitnými podmienkami, Všeobecnými podmienkami, zákonom, ako aj pokynmi Podniku, s ktorými bol účastník oboznámený.

Účastník je okrem ďalších povinností uvedených v zmluve povinný najmä platiť riadne a včas cenu za poskytnutú alebo požadovanú službu v súlade so zmluvou a s platným cenníkom (čl. 2. bod 2 písm. b), časť III. Všeobecných podmienok).

V zmysle čl. 3. bod 1 písm. b), časť III. Všeobecných podmienok, podnik má okrem ďalších práv uvedených v Zmluve alebo niektorej súčasti zmluvy najmä právo na zaplatenie ceny za poskytnutú alebo požadovanú službu v súlade so zmluvou, vrátane jej súčasti, najmä cenníkom.

Ak nie je cena za poskytovanú alebo požadovanú službu dojednaná v zmluve výslovne, vzťahuje sa na ňu Cenník (bod 1, časť IV. Všeobecných podmienok).

V zmysle časti IX. bod 2 Všeobecných podmienok, na všetky právne vzťahy medzi podnikom a účastníkom sa vzťahuje právny poriadok Slovenskej republiky, a to aj v prípade, ak je účastník cudzincom. Vzťahy, ktoré nie sú upravené v zmluve, ani v zákone, sa spravujú ustanoveniami ostatných príslušných právnych predpisov.

Z Cenníka pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telekom a.s., platného od 01.01.2012 je zrejmé, že poplatok za obmedzenie poskytovania služieb pre neplatenie a poplatok za prerušenie poskytovania služby pre neplatenie je vo výške 19,80 eur a poplatok za upomienku oneskorenej platby je vo výške 3,50 eur.

Pohľadávka voči žalovanej bola na žalobcu postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX, čím je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Podľa § 43 ods. 1, písm. a) a d) zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvorenia zmluvy a dodatku, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu a právo dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie.

Podľa § 43 ods. 2, písm. a) zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, účinného v čase uzatvorenia zmluvy a dodatku, podnik je povinný uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb s každým záujemcom o poskytovanie verejnej služby, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c).

Spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu a je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu.

Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

V zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej boli žalovanej právnym predchodcom žalobcu poskytované služby, tak ako boli vyúčtované jednotlivými faktúrami,

príčom žalovaná suma za tieto služby neuhradila, preto súd v tejto časti žalobu považoval za dôvodnú a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 102,02 eur, mimo poplatku za prerušenie služby pre neplatenie, poplatku za obmedzenie služby pre neplatenie, upomienky a zmluvnej pokuty, ktorými nárokmi sa bude zaoberať nižšie.

Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorý bol na tej ktorej faktúre určený ako deň splatnosti, dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to vo výške uvedenej vo výroku uznesenia z jednotlivých neuhradených súm.

Žalobca si z faktúry č. XXXXXXXXXXXX uplatnil aj poplatok za prerušenie služby - neplatenie a obmedzenie služby - neplatenie v sume 33 eur bez DPH, t.j. 39,60 eur s DPH. V danom prípade sa jednalo o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Navrhovateľ - žalobca je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdých skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané).

Súd má za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik záväzku žalovanej hradiť žalobcovi vyúčtované poplatky, tak ako ich uplatnil žalobným návrhom a teda neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku poplatkov, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, nepredložil a nepreukázal súdu, či skutočne došlo k prerušeniu či obmedzeniu služby poskytovanej jeho právnym predchodcom, aké náklady mu v súvislosti s vykonaním takéhoto úkony vznikli, aby súd mohol tieto následne posúdiť v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, preto má súd za to, že v tejto časti bola žaloba nedôvodná.

Ďalším žalobcom uplatňovaným nárokom bol nárok na zaplatenie sumy 3,50 eur za upomienku tak, ako bola predmetná suma účtovaná faktúrou č. XXXXXXXXXXXX. Žalobca nepreukázal súdu zaslanie upomienky a ani nepreukázal, že by mu za zaslanie tejto upomienky vznikli nejaké reálne náklady v uvedenej výške. V prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Posledným nárokom bol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty tak ako bola žalovanej vyúčtovaná faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, ktorý nárok žalobca v žalobnom návrhu odvodzoval od skutočnosti, že žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce pre ňu z dojednaného zmluvného záväzku a to konkrétne, že nezaplatila za vyúčtované faktúry, čím porušila zmluvnú povinnosť a je povinná zaplatiť zmluvnú pokutu.

Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, žalobca právo na zmluvnú pokutu odvíja od zmluvy o poskytovaní verejných služieb a dodatku k nej, ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých dodatkoch a žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty. Súd ďalej konštatuje, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v

rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluve je priamo uvedené, že ju uzatvárala ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Tento vzťah medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikol v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

Súd pri hodnotení dojednaných zmluvných podmienok bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s tým, že v zmysle dodatku sa žalovaná zaviazala, že po dobu 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s podnikom a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať a to v súlade s jeho záväzkami. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre porušenie povinností tak ako boli uvedené v jednotlivých ustanoveniach vyplývajúcich pre žalovanú zo zmluvy a predmetného dodatku. Súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti. Dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde s tým, že zmluvná pokuta by mu patrila aj v prípade, žeby žalovaná len uskutočnila nejaký úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy, teda bez ohľadu na to, či by k ukončeniu platnosti aj došlo. Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty, ktorá bola určená jednotnou sumou za porušenie viacerých pre žalovanú zo zmluvy, všeobecných podmienok a dodatku vyplývajúcich povinností.

V danej právnej veci si žalobca uplatňuje nárok z titulu zmluvnej pokuty ako sa ňou súd zaoberal vyššie, pričom sa jedná o dojednanie, ktoré bolo viacerými rozhodnutia súdov vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Trnava sp.zn. 10C/127/2015).

Súd poukazuje na ustanovenie § 53a ods. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie § 53a je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok.

Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (čl. 7 ods. 1 smernice).

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice). Citované ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011).

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná,

jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom výslovne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súd je povinný ex offo skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejímavý a rešpektovaný subjektmi práva, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke.

S ohľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že nárok uplatnený žalobcom z titulu zmluvnej pokuty nemožno žalobcovi priznať, nakoľko sa jedná o nárok z absolútne neplatnej neprijateľnej podmienky určenej súdom, preto žalobu v tejto časti zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z uplatnenej sumy 211,50 eur bolo žalobcovi priznaných 102,02 eur, teda žalobca mal v konaní úspech 48% a neúspech 52%, čo predstavuje úspech žalovanej. Z uvedeného je zrejmé, že úspech účastníkov v predmetnej veci je približne rovnaký, súd preto rozhodol o trovách konania tak, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.